

Margaréta-program

VISSZHANG - LXI. évfolyam, 11. szám, 2017. március 17.

Sokan hüledezve fedezték fel, hogy a NAV elnökeként és országgyűlési képviselőként is működő Tállai András évről évre minden nőnapon gondosan megtervezett, margarétás köszöntőket tesz közzé a neten. – Hogy kerülhet egy ilyen ember egyáltalán bármiféle pozícióba a huszonegyedik században? – tették fel többen is a kérdést szövegei láttán. Amelyek persze évről évre ugyanazokat a sémákat követték. *„A nő olyan, mint a virág, addig szép, amíg szeretik, foglalkoznak vele”* – írta például 2015-ben, evidenciaként kezelve, hogy a nemek szerint két részre osztandó társadalomban a nők mindig a passzív ápolandókat, míg a férfiak az aktív ápolók homogén gyülekezetét jelentik. Nemigen értem, mitől vált ez most ennyire feltűnővé, hiszen tökéletesen megfelel az ország egyébként is elmeorvosintézetre emlékeztető állapotának. Azon belül annak a politikai elképzelésnek is, amely szerint a társadalmi „mi, mindannyian” fogalma csakis férfiakat fedhet. (Például „mi, magyarok megvédjük asszonyainkat, lányainkat.”) Ahogyan Tállainak a nőkről alkotott, további képei is hézagatlanul illeszkednek az uralkodó politikai trendbe: egyedül a nő az, akinek életében fontos a gyereknevelés, a lakás otthonná formálása, valamint a harmonikus kapcsolat a másik nemmel, és ez egyúttal az ő egyetlen és kizárólagos életcélja. Amiből persze korántsem következik, hogy a férfinak az ily módon látványosan deklarált csököttsége a gyereknevelés, az otthonteremtés és a másik nemmel való harmonikus kapcsolattartást illetően valamiféle negatívumot fejezne ki, mert ez érdektelen. A férfi értékességének az a mércéje, hogy képes tisztelettel, bámulattal nézni, valamint az elnéző szeretetével meg is erősíteni a vágyait heroikusan szolgáló nőt. Sőt, mint Tállai az idejében megjegyezte: még arra is képes, hogy a nő szidalmazó beszédei, perlekedései mögött is meglássa a gondoskodásból és féltésből eredő, *„elbűvölő mosolyt”*! Többek szerint az aztán végképp gyalázatos, ahogy ezekkel a mondatokkal Tállai kvázi kibeszélte az ezek szerint jellemzően zsörtölődő nőit, ám szerintem ezt nem így kell nézni. Szerintem Tállai minden egyes nőnap üzenete valóságos kincsesbánya, enciklopédikus összefoglalása mindannak, amit a katolikus dogmatizmussal, annak szexuális fóbiáival, misztifikációival és nőkultuszaival párosult kelet-közép-európai kultúra a két nem viszonyáról kialakított az elmúlt évszázadokban. Nem hüledezni kell tehát, hanem mélyen megbecsülni, és felkérni rá, hogy amíg hatalmon vannak, addig az istennek se hagyja abba ezt a jó szokását, s továbbra is szíveskedjék ellátni minket e margarétákkal ékesített, gondosan megtervezett képeslapszerű üzeneteivel. Gondoljunk csak bele: melyik ország képes arra, hogy például a gender témájú egyetemi szemináriumain az uralkodó politikai elit szellemi termékeivel illusztrálja a tananyagot?! Na ugye!